

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Kraft

Citation: Hjortø, Knud: "Kraft", i Hjortø, Knud: *Kraft*, 1902, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_02-shoot-idm140289727695072/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Kraft

DA Henrik var omkring ved de sejsten år, lærte han to værdifulde og styrkende følelser at kende, nemlig et fortroligt venskab og en kraftig begrundet foragt.

Hans ven hed Karl Hedelund, de boede ved siden af hinanden og spiste bægge to hos Gerstrup. Karl var en spinkel dreng med et venligt, stille væsen og var ikke af dem, som Henrik tidligere havde sat mest pris på, han hørte ikke til langtsvømmerne eller til opgaveknuserne, endnu mindre til de hårdknoedes udmærkede race, som Henrik satte allerhøjest, han var snarere noget af en kakkelovnsfyrr, men dog altfor hæderlig og god en kammerat, til at han kunde henregnes til pattrernes foragtelige kaste. Han havde længe været en tavs beundrer af Henrik, da venskabet på en spaseretur pludselig blev gensidigt. De kom til at tale om litteratur; Karl, der var et godt år ældre, var langt den mest belæste, men det viste sig, at Henrik heller ikke var hel blank, han kunde for eksempel det meste af »Holger Danske og Skrædderne« udenad. Det blev Karl så glad forbavset over, at Henrik blev stolt af sig selv og citerede adskillige andre fyndigheder af sin yndlingsdigter. Det var måske